

วัจนกรรมในถ้อยคำการจีบจากซีรีส์วาย เรื่อง เพราะเราคู่กัน

Speech Acts of Flirting in Thai BL Series:

2Gether The Series

ทักษิณ ทุนเกิด

นิสิตปริญญาตรี, หลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น สาขาวิชาภาษาไทย

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อภิชัย ไพโรจน์ *

นิสิตปริญญาตรี, หลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น สาขาวิชาภาษาไทย

มหาวิทยาลัยทักษิณ

ปริยากรณ์ ชูแก้ว

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย, การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น

สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยทักษิณ

อลิสรา คุ่มเคี่ยม

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย, การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น

สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยทักษิณ

*Corresponding Author E-mail: aphichai475@gmail.com

Received: August 2, 2021

Revised: November 27, 2021

Accepted: December 29, 2021

Available: December 30, 2021

Abstract

This study aims to investigate speech acts of flirting found in thirteen episodes of the Thai Boys Love (BL) series "2Gether The Series". The data was the utterances of flirting in the series that were 206 conversations. To analyze the data, the concept of speech acts by John R. Searle was applied. The results revealed four categories of speech acts were employed. They were representatives, directives, commissives, and expressives, respectively. All of each speech act and each group of speech act affected the male characters use of words as homosexual flirting, for example, showing husky voice, being friendly, having non-sweet but concerned talks. Therefore, these can be distinctive ways to show the love of the queer community, especially for gay society.

Keywords: Speech Acts, Flirting, BL series

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวัจนกรรมในถ้อยคำการจีบจากซีรีส์วาย เรื่อง เพราะเราคู่กัน จำนวน 13 ตอน ปรากฏข้อมูลการใช้ถ้อยคำในการจีบทั้งหมด 206 บทสนทนา โดยนำแนวคิดการแบ่งประเภทวัจนกรรมของจอห์น อาร์.เซอรัล (John R. Searle) มาใช้ในการวิเคราะห์ผลการศึกษา พบว่า ปรากฏวัจนกรรมในถ้อยคำการจีบ 4 กลุ่มวัจนกรรมตามลำดับ ได้แก่ วัจนกรรม บอกกล่าว วัจนกรรมชี้แนะ วัจนกรรมผูกมัด และวัจนกรรมแสดงความรู้สึก ทั้งนี้ เป็นที่สังเกตว่าในแต่ละวัจนกรรมและกลุ่มวัจนกรรมล้วนแล้วแต่ส่งผลต่อกระบวนการใช้ถ้อยคำในการจีบของตัวละครชายรักชาย สังเกตได้จากคำบ่งชี้ที่แฝงไปด้วยน้ำเสียงที่ห้าว ความเป็นกันเอง รวมถึงการแสดงออกผ่านถ้อยคำที่ดูไม่อ่อนหวานแต่กลับแฝงไปด้วยความห่วงใย ซึ่งอาจจะเป็นลักษณะเฉพาะในการแสดงออกทางความรักของเพศทางเลือกในสังคม โดยเฉพาะกลุ่มคนที่มีรสนิยมทางเพศแบบชายรักชาย

คำสำคัญ: วัจนกรรม, การจีบ, ซีรีส์วาย

บทนำ

ซีรีส์วายเป็นละครชุดที่นำเสนอเรื่องราวความรักโรแมนติกระหว่างตัวละครหลักที่มีความสัมพันธ์แบบชายรักชาย ดังที่ นุชนาภรณ์ สมญาติ (2561, 70) กล่าวว่า ซีรีส์วาย หมายถึง ละครชุด ทางโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาของชายรักชายเป็นหลักโดยคำว่า “วาย” มีที่มาจากวรรณกรรมรูปแบบหนึ่งของญี่ปุ่นที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างชายกับชายด้วยกัน ดังที่ นัทธนัย ประสานนาม (2563 อ้างถึงในวัชรินานนท์ ทองเทพ, 2563) กล่าวว่า คำว่า “วาย” มาจากคำภาษาญี่ปุ่นว่า “Yaoi (ยาโออิ)” เดิมทียาโออิเป็นงานที่เขียนขึ้นเพื่อล้อเลียนงานต้นฉบับโดยจับให้ตัวละครชายที่มีชื่อเสียงมาเขียนเรื่องใหม่โดยเพิ่มให้ตัวละครชายมีความสัมพันธ์แบบชายรักชาย โดยจะเรียกตัวละครเอกว่า “คู่วาย” ซีรีส์วาย จึงมีความแตกต่างจากซีรีส์ประเภทอื่น ๆ ตรงที่ตัวละครเอกฝ่ายหญิงถูกแทนที่ด้วยตัวละครชายที่เรียกว่า “นายเอก” ซึ่งเข้ามาเป็นตัวดำเนินเรื่องคู่กันกับตัวละครเอกฝ่ายชาย

ปัจจุบันซีรีส์วายได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง ส่วนหนึ่งมาจากการที่ฐานกลุ่มคนเสพผลงานวายเติบโตมากขึ้น ในขณะเดียวกันยังมีกลุ่มผู้ชมวายใหม่เข้ามาเติมเต็มอย่างต่อเนื่อง ทำให้ซีรีส์วายไม่ถูกจำกัดแค่เพียงกลุ่มผู้หญิงที่เรียกกันว่า “สาววาย” เท่านั้น แต่ยังได้รับความนิยมไปยังกลุ่มใหม่ ๆ ดังที่ นพณ์ช ชัยวิมล (2563 อ้างถึงใน วัชรินานนท์ ทองเทพ, 2563) ผู้ควบคุมการผลิตซีรีส์วาย กล่าวว่า กลุ่มคนดูซีรีส์วายเติบโตอย่างเห็นได้ชัดจากกลุ่มที่เคยอ่านการ์ตูน ขยายไปคนดูหน้าใหม่ในชั้นประถมปลายมาถึงมัธยมต้นเพิ่มขึ้น โดยสิ่งที่ทำให้คนเริ่มมาสนใจซีรีส์วายหรือกระแสวายเพราะกระแสในโลกออนไลน์ เช่น การสร้างแฮชแท็กในระหว่างที่มีการออกอากาศเกิดการกระตุ้นความสนใจของคนไม่ใช่แค่เพียงกลุ่มผู้ติดตาม แต่ยังขยายไปยังกลุ่มใหม่ ๆ อีกด้วย ซึ่งหนึ่งในซีรีส์วายที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากจน “#คั่นกู” กลายเป็นแฮชแท็กที่ได้รับความนิยมบนทวิตเตอร์ซึ่งขึ้นเป็น

อันดับหนึ่งของไทยในทุกคืนวันศุกร์ บางตอนกลายเป็นแฮชแท็กที่ได้รับความนิยมเป็นอันดับหนึ่งของโลกความนิยมนี้มาจากซีรีส์วายเรื่อง “เพราะเราคู่กัน” ที่ผลิตโดยจีเอ็มเอ็มทีวีซึ่งมีโครงการที่จะสร้างซีรีส์สำหรับกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะ

“เพราะเราคู่กัน” มีเค้าโครงมาจากนิยาย เพราะเราคู่กัน ของ JittiRoin ที่ถูกดัดแปลงเป็นซีรีส์วายแนวรักโรแมนติกระหว่างนักศึกษาชายที่มีผู้ติดตามทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีเรื่องราววุ่นวายของ “ไพน์” รับบทโดย เมธิวิน โอภาสเอี่ยมขจร ที่ฝันว่าจะได้เจอรักแท้แบบผู้ชายในรั้วมหาวิทยาลัยแต่กลับต้องมาเจอ “กรีน” หนุ่มจอมตื้อ แม้ว่าจะถูกปฏิเสธแค่ไหนก็ไม่ยอมตัดใจ จนไพน์ต้องไปขอร้อง “สารวัตร” รับบทโดย วชิรวิชญ์ ชีวอารี ให้มาช่วยปลอมตัวเป็นคู่รัก แต่ด้วยความใกล้ชิดกันและอุปสรรคที่เข้ามาทดสอบ ทำให้ความรักระหว่างเขาทั้งสองเกิดขึ้น เพราะเราคู่กันจึงกลายเป็นประเด็นที่ถูกพูดถึงอย่างมากในระหว่างที่ออกอากาศ ด้วยเนื้อเรื่องที่เบาสบายผสมผสานกับการแสดงของคู่นักแสดงที่เป็นธรรมชาติทำให้ได้รับทั้งคำชมและคำวิจารณ์จากสื่อต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์เดย์บุ๊ก เว็บไซต์แบแต่แพล็ตฟอรม instagram ในญี่ปุ่น ฯลฯ จึงทำให้เป็นที่น่าสนใจสำหรับนำมาวิเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ ที่มีส่วนทำให้ซีรีส์เรื่องนี้ได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องจนถึงตอนสุดท้ายที่ได้รับความนิยมสูงสุด โดยมีความนิยมเฉลี่ยจากส่วนแบ่งผู้ชมรายการถึงร้อยละ 0.825

วัฒนธรรมเป็นทฤษฎีหนึ่งที่สามารถนำมาวิเคราะห์ถ้อยคำหรือคำพูดของตัวละครหลักที่กล่าวถ้อยคำหรือคำพูดนั้น ๆ ออกมาในบริบทใดบริบทหนึ่งจากซีรีส์วาย เรื่อง เพราะเราคู่กันได้ เนื่องจากลักษณะเด่นในซีรีส์เรื่องนี้ที่นอกจากจะสอดแทรกและอ้างอิงเนื้อเพลงหลาย ๆ เพลงของวงสกรับป์ เช่น คู่กัน, โกลั, ทุกอย่าง ฯลฯ ไว้ในเนื้อเรื่องแล้ว ถ้อยคำหรือคำพูดระหว่างตัวละครหลักก็มีความโดดเด่น ไม่ต่างกัน ดังตัวอย่าง

“สารวัตร : ลองมัย ลองมาเรียนรู้กัน มึงยังไม่ต้องขอบญมากก็ได้
เว้ยแค่เปิดใจให้กันก็พอ อันนี้กูพูดจริงนะ ไม่ได้ซ้อมบท”

(เพราะเราคู่กัน, 2563, ep.7)

จะเห็นได้ว่า ตัวละครมีวิธีการใช้ถ้อยคำในการจีบได้อย่างกินใจ
ทำให้ผู้ชมรู้สึกมีอารมณ์ร่วมไปกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการที่ตัว
ละครใช้ถ้อยคำในการจีบระหว่างที่สนทนากันซึ่งเกิดจากอิทธิพลทาง
วจนกรรม ดังที่ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2541) กล่าวว่า วจนกรรม
หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้สื่อความหมายตามเจตนาของผู้พูด อีกทั้ง ฤทธาวรรณ
หงส์ลดารมภ์ และธีรบุษ โขศสุวณิช (2551) กล่าวว่า ถ้อยคำที่แสดงการ
กระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้แก่ การแสดงความเสียใจ การปฏิเสธข้อกล่าว
หา การทักทาย และการแสดงความปรารถนาดี การกระทำที่ถ่ายทอดทาง
คำพูดเช่นนี้ เรียกว่า “วจนกรรม” วจนกรรมจึงเป็นการกระทำด้วยคำพูดที่
มีความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำของผู้พูดและผลของถ้อยคำที่มีต่อผู้ฟังใน
บริบทใดบริบทหนึ่งของการสื่อสาร

การใช้ถ้อยคำในการจีบจึงเป็นการสื่อสารทางวจนกรรมรูปแบบหนึ่ง
ที่ผู้พูดต้องการให้เกิดผลของการกระทำบางอย่างกับผู้ฟัง โดยทฤษฎีทาง
วจนกรรมเป็นทฤษฎีที่สามารถตอบโจทย์เหล่านี้ได้ว่า การใช้ถ้อยคำในการ
จีบระหว่างที่ตัวละครสนทนากันนั้นมีการใช้วจนกรรมใดบ้างที่ทำให้คู่สนทนา
แสดงวจนผลออกมาจนประสบความสำเร็จในการจีบ ดังที่ ดิฐุ ศรีนราวัฒน์
(2559) กล่าวว่า ผลที่เกิดขึ้นจากการสื่อเจตนา ซึ่งหมายรวมถึง
ความคาดหวังของผู้พูดในการกล่าวถ้อยคำและปฏิกิริยาของผู้ฟังที่เกิดขึ้น
เมื่อได้ยินและประมวลเจตนาของผู้พูดเรียบร้อยแล้ว เราเรียกปฏิกิริยาของผู้
ฟังอันเป็นผลมาจากวจนกรรมสื่อเจตนาว่า “วจนผล (Perlocutionary
effect)” การใช้ถ้อยคำในการจีบจึงส่งผลให้เกิดการกระทำบางอย่างต่อคู่
สนทนาโดยคู่สนทนาอาจแสดงผ่านการตอบบทสนทนาหรือการแสดงออก

ทางกายโดยมีบริบทแวดล้อมในขณะนั้นร่วมด้วย

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและวิเคราะห์วัจนกรรมในถ้อยคำการจิบจากซีรีส์วาย เรื่องเพราะเราคู่กัน เพื่อให้ทราบถึงวัจนกรรมและกลุ่มวัจนกรรมในถ้อยคำการจิบที่ปรากฏในซีรีส์เรื่องนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาวัจนกรรมในถ้อยคำการจิบจากซีรีส์วาย เรื่องเพราะเราคู่กัน

ขอบเขตข้อมูลในการวิจัย

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลถ้อยคำการจิบจากบทสนทนาของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย เรื่อง เพราะเราคู่กัน ที่เริ่มออกอากาศตั้งแต่วันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 ถึง 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2563 โดยมีจำนวนตอนที่ออกอากาศทั้งหมด 13 ตอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ถ้อยคำการจิบ หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้สื่อความหมายหรือแสดงเจตนาในการสร้างปฏิสัมพันธ์เพื่อให้เกิดความรู้สึกกระหว่างตัวผู้พูดกับตัวผู้ฟัง

2. คำบ่งชี้ หมายถึง คำกริยาและกริยาวลีที่สื่อเจตนาของผู้พูดในบริบทที่มีการใช้ถ้อยคำในการสื่อสาร

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัจนกรรมเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาและวิเคราะห์วัจนกรรมในถ้อยคำการจิบจากซีรีส์วาย เรื่อง เพราะเราคู่กัน ดังนี้

แนวคิดทฤษฎีทางวจนกรรม

จอห์น แอล. ออสติน (John L. Austin) เป็นผู้บุกเบิกแนวคิดเรื่อง วจนกรรมในยุคเริ่มแรกโดยออสตินตั้งข้อสังเกตว่า ภาษาของมนุษย์ในบาง ลักษณะอาจไม่ชัดเจนและไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ควรจะเป็นแต่ถึงกระนั้น สิ่งเหล่านี้ก็มิได้เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารเสมอไป ทั้งนี้เป็นเพราะธรรมชาติ ของการมีปฏิสัมพันธ์ย่อมต้องมีการใช้ภาษาในลักษณะต่างกัน ตลอดจน มีความเข้าใจและความเข้าใจผิดเกิดขึ้นสลับกันไป กฤษดาวรรณ หงส์ลัดดารมภ์ และธีรณัฐ โชคสุวนิช (2551, 94) กล่าวถึงผลงานการศึกษา ของออสตินในหนังสือเรื่อง How to Do Things with Words มีเนื้อหาสำคัญ ว่า ผู้พูดไม่ได้เพียงใช้ภาษาเพื่อสื่อความ แต่ยังใช้ภาษาเพื่อกระทำสิ่งต่าง ๆ โดยออสติน ได้แบ่งถ้อยคำออกเป็น 2 ประเภท คือ ถ้อยคำแสดง ความจริงเท็จ (constatives) และถ้อยคำบ่งการกระทำ (performatives) ออสติน (1962 อ้างถึงใน ณัฐพร พานโพธิ์ทอง 2553, 5-7) ชี้ให้เห็นว่า ในการกล่าวถ้อยคำของเราแต่ละครั้ง จะมีการกระทำเกิดขึ้น 3 อย่าง ได้แก่ (1) การสื่อเนื้อหาหรือความหมายตามรูปภาษา (locutionary act) (2) การสื่อเจตนาหรือวจนกรรม (illocutionary act) และ (3) การสื่อผลของ ถ้อยคำหรือวจนผล (perlocutionary act) นอกจากนี้ ออสติน (1975) ยังแบ่งวจนกรรมออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ การกล่าวตัดสิน (verdictives) การกล่าวแนะนำ (exercitives) การกล่าวผูกพัน (commissives) การกล่าว แสดงอาการ (behabivitives) การกล่าวแสดงผลเหตุผล (expositives) ที่กล่าวมา เป็นประเด็นสำคัญในทฤษฎีวจนกรรมของออสติน งานของออสติน มักถูกวิจารณ์ว่า เน้นเรื่องวจนกรรมในพิธีกรรมหรือในบริบทที่เป็นทางการ เท่านั้น เงื่อนไขวจนกรรมที่เขาเสนออาจไม่เหมาะที่จะนำมาอธิบาย วจนกรรมที่เราสื่อในชีวิตประจำวัน แนวคิดเรื่องกริยาสื่อวจนกรรมกับชนิด วจนกรรมมีตัวอย่างแย่งมากมาย (Mey 1993) อย่างไรก็ตาม แนวคิดที่ว่า

ในการกล่าวถ้อยคำ เราได้กระทำสิ่งต่าง ๆ ก็ได้ทำให้ นักภาษาศาสตร์ซึ่งแต่เดิมสนใจเฉพาะเรื่องโครงสร้างประโยคหันมาสนใจศึกษาเรื่องการสื่อเจตนาในภาษาต่าง ๆ มากขึ้น

จอห์น อาร์ เซอร์ล (John R. Searle) (1969, 24-53 อ้างถึงใน อิงอร พึ่งจะงาม 2554, 12-22) ได้ปรับปรุงและสานต่อแนวคิดเรื่องวัจนกรรมของออสติน โดยเสนอว่า ในการกล่าวถ้อยคำแต่ละครั้งผู้พูดจะมีการกระทำ 3 ประการคือ (1) การกล่าวถ้อยคำ (utterance acts) (2) การนำเสนอความ (propositional acts) (3) การแสดงเจตนา (illocutionary acts) อีกทั้ง เซอร์ล (1979, 12-20) ยังได้จำแนกประเภทวัจนกรรมออกเป็น 5 กลุ่มใหม่ ได้แก่ (1) กลุ่มบอกกล่าว (representatives) เน้นให้เห็นว่าผู้พูดเชื่อในความเป็นจริงเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ และความเป็นไปที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัว ดังนั้นจึงต้องการบอกเล่าข้อมูลดังกล่าวด้วยเห็นว่าผู้ฟังยังไม่ทราบหรือจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ฟัง (2) กลุ่มชี้แนะ (directives) แสดงถึงความพยายามของผู้พูดที่ต้องการให้ผู้ฟังกระทำบางอย่างเพื่อผลประโยชน์ของผู้พูดแต่นี้น้ำหนักของถ้อยคำต่างกันขึ้นกับสถานการณ์ทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง (3) กลุ่มผูกมัด (commissives) เป็นถ้อยคำที่ผู้พูดมีจุดมุ่งหมายแสดงให้เห็นว่าจะกระทำการบางอย่างเพื่อผู้ฟังในอนาคต (4) กลุ่มแสดงความรู้สึก (expressives) เป็นกลุ่มถ้อยคำที่บ่งบอกอารมณ์ความรู้สึกและทัศนคติของผู้พูดที่มีต่อผู้ฟังหรือสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบข้างเท่านั้น ผู้พูดไม่มีความประสงค์จะให้ผู้ฟังกระทำการสิ่งใด หรือให้ผู้ฟังทราบถึงข้อมูลสำคัญแต่อย่างใด และ (5) กลุ่มแถลงการณ์ (declaratives) เป็นกลุ่มถ้อยคำที่ผู้พูดประกาศเพื่อกระทำการบางสิ่งบางอย่าง อันมีผลทำให้สภาพสิ่งของ บุคคล หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปเป็นกลุ่มวัจนกรรมที่แสดงให้เห็นเจตนารมณ์ของผู้พูดอย่างชัดเจน และมักใช้ในบริบทที่เป็นทางการสูงนอกจากนี้ Searle (1975) ยังกล่าวไว้ในบทความเรื่อง

A Classification of Illocutionary Acts ว่าความแตกต่างระหว่างวจนกรรรม
ในแต่ละกลุ่มสามารถแยกแยะแง่มุมสำคัญได้ 3 แ่งมุม ได้แก่ (1)
ความแตกต่างเรื่องจุดมุ่งหมายวจนกรรรม (2) ความแตกต่างเรื่องทิศทาง
ความลงตัว และ (3) ความแตกต่างเรื่องสภาพจิตใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวจนกรรรม

อิงอร ฟั่งจะงาม (2554) ได้ศึกษาการใช้วจนกรรรมและกลวิธี
ทางภาษาบนป้ายโฆษณาเลือกตั้งปี พ.ศ. 2554 ปรีชา ธนะวิบูลย์ และ
สิริวรรณ นันทจันทุล (2559) ได้ศึกษาวจนกรรรมคำคมความรักในเครือข่าย
สังคมออนไลน์ อัจราพร ไครบุตร และวิไลศักดิ์ กิ่งคำ (2559) ได้ศึกษา
วจนกรรรมในบทเพลงปลุกใจให้รักชาติ ระหว่าง พ.ศ. 2510-2550 และ
ณัฐดี คมประมุล จริญญา ธรรมโชติ และพัชลินจ จินนุ่น (2561) ได้ศึกษา
วจนกรรรมในการให้คำปรึกษาเรื่องความรักในคอลัมน์คนดั่งนั่งเขียนของ
ดีเจพี่อ้อยโดยวิจัยทั้ง 4 เรื่องนี้มีจุดร่วมในการนำแนวคิดวจนกรรรมของจอร์น
อาร์. เซอร์ (John. R. Searle) มาใช้ในการวิเคราะห์ ผลการศึกษาของงาน
วิจัยทั้ง 4 เรื่อง พบว่า มีจุดร่วมในการนำข้อมูลในประเด็นต่าง ๆ ที่ได้
มาจากการรวบรวมและศึกษาค้นคว้าแล้วนำมาจัดประเภทและวิเคราะห์
ตามแนวคิดวจนกรรรมของจอร์น อาร์. เซอร์ (John. R. Searle) ที่ได้แบ่งประ
เภทวจนกรรรมออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ วจนกรรรมบอกกล่าว
(representatives) วจนกรรรมชี้แนะ (directives) วจนกรรรมผูกมัด
(commissives) วจนกรรรมแสดงความรู้สึก (expressives) และวจนกรรรม
แถลงการณ์ (declaratives) จะเห็นได้ว่า ในงานวิจัยของอิงอร ฟั่งจะงาม
(2554) ปรีชา ธนะวิบูลย์ และสิริวรรณ นันทจันทุล (2559) อัจราพร ไคร
บุตร และวิไลศักดิ์ กิ่งคำ (2559) และณัฐดี คมประมุล จริญญา ธรรมโชติ
และพัชลินจ จินนุ่น (2561) พบประเภทของกลุ่มวจนกรรรมที่เหมือนกัน
4 กลุ่มวจนกรรรม ได้แก่ วจนกรรรมบอกกล่าว (representatives) วจนกรรรม

ชี้แนะ (directives) วัจนกรรมผูกมัด (commissives) และวัจนกรรมแสดงความรู้สึก (expressives) ซึ่งในแต่ละกลุ่มวัจนกรรมที่ปรากฏในงานวิจัยแต่ละเรื่อง มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจขึ้นอยู่กับประเด็นของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยของอิงอร พึ่งจะงาม (2554) ที่พบวัจนกรรมผูกมัด วัจนกรรมชี้แนะ วัจนกรรมกลุ่มบอกกล่าว และวัจนกรรมกลุ่มแสดงความรู้สึกตามลำดับ โดยไม่พบวัจนกรรมกลุ่มแถลงการณ์ ผลการวิจัยของปรีชา ธนะวิบูลย์ และสิริวรรณ นันทจันทุล (2559) พบว่า คำคมความรักมีการใช้วัจนกรรมบอกกล่าว มากที่สุด รองลงมา คือ วัจนกรรมชี้แนะ วัจนกรรมแสดงความรู้สึก และวัจนกรรมผูกมัดตามลำดับ โดยไม่พบวัจนกรรมแถลงการณ์ ผลการวิจัยของอรรพพร ไกรบุตร และ วิไลศักดิ์ กิ่งคำ (2559) พบวัจนกรรมได้แก่ วัจนกรรมบอกกล่าวมากที่สุด รองลงมาคือ วัจนกรรมผูกมัด และพบน้อยที่สุด คือ วัจนกรรมชี้แนะในกลุ่ม วัจนกรรมการถาม ส่วนผลการวิจัยของณัฐวดี คมประมูล จริญญา ธรรมโชติ และพัชลิน จินนุ่น (2561) พบว่า มีการใช้วัจนกรรมการให้คำปรึกษา 4 กลุ่มตามลำดับ คือ วัจนกรรมกลุ่มชี้แนะ วัจนกรรมแสดงความรู้สึก วัจนกรรมบอกกล่าว วัจนกรรมกลุ่มผูกมัด โดยทั้ง 4 งานวิจัยดังกล่าวไม่ปรากฏ วัจนกรรมแถลงการณ์เหมือนกันทั้งหมด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะชุดข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยหรืออาจเป็นเพราะลักษณะของวัจนกรรมแถลงการณ์ที่เป็นกลุ่มถ้อยคำที่ผู้พูดประกาศเพื่อกระทำการ บางสิ่งบางอย่าง อันมีผลทำให้สภาพสิ่งของ บุคคล หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไป เป็นกลุ่มวัจนกรรมที่แสดงให้เห็นเจตนารมณ์ของผู้พูดอย่างชัดเจนและมักใช้ในบริบทที่เป็นทางการสูงจึงไม่ปรากฏให้เห็นในบริบทของการสื่อสารโดยทั่วไปของคนในสังคมงานวิจัยส่วนใหญ่ที่ศึกษาเกี่ยวกับวัจนกรรมจึงไม่ปรากฏกลุ่มวัจนกรรมแถลงการณ์หรืออาจจะปรากฏได้น้อยขึ้นอยู่กับลักษณะของชุดข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัย

ระเบียบวิธีการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์วัจนกรรมในถ้อยคำการจีบจากซีรีส์วาย เรื่อง เพราะเราคู่กัน โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาในการค้นคว้าข้อมูล โดยแบ่งเป็น 3 ช่วงเวลา คือ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลพร้อมสรุปผลการศึกษาค้นคว้า

2. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลบทสนทนาที่มีการใช้ถ้อยคำการจีบของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย เรื่อง เพราะเราคู่กัน ด้วยวิธีการถอดข้อมูลเสียงเป็นตัวอักษรจากการดูเทปวิดีโอย้อนหลังโดยผ่านช่องทางการรับชมออนไลน์ของบริษัทจีเอ็มเอ็มทีวี

3. ผู้วิจัยใช้เกณฑ์โครงสร้างบทสนทนาของ Levinson ในการระบุว่าเป็น 1 บทสนทนาโดยเลือกและคัดกรองเฉพาะบทสนทนาที่ปรากฏการใช้ถ้อยคำการจีบของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย เรื่อง เพราะเราคู่กัน ตามคำนิยามถ้อยคำการจีบที่ได้ให้ไว้

4. ผู้วิจัยนำข้อมูลบทสนทนาที่ผ่านการคัดกรองแล้วมาวิเคราะห์และจัดเรียงประเภทตามแนวคิดวัจนกรรมของจอห์น อาร์. เซอรัล (John R. Searle) ที่ได้แบ่งประเภทวัจนกรรมออกเป็น 5 ประเภท และวิเคราะห์วัจนกรรมในถ้อยคำการจีบเหล่านี้ว่าปรากฏกลุ่มวัจนกรรมอะไรบ้าง รวมไปถึงวิเคราะห์ว่าแต่ละกลุ่มวัจนกรรมมีผลต่อกระบวนการใช้ถ้อยคำในการจีบของตัวละครชายรักชายอย่างไร เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงการแสดงออกทางความรักของเพศทางเลือกในสังคม โดยเฉพาะกลุ่มคนที่มีรสนิยมทางเพศแบบชายรักชาย

5. นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาวิเคราะห์วัจนกรรมในถ้อยคำการจีบจากซีรีส์วาย เรื่อง เพราะเราคู่กัน

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์วัจนกรรมในถ้อยคำการจีบจากซีรีส์วาย เรื่องเพราะเราคู่กัน พบวัจนกรรมการจีบหลายลักษณะ สามารถจำแนกตามกลุ่มวัจนกรรมได้ 4 กลุ่มจากจำนวนข้อมูลบทสนทนาทั้งหมด 206 บทสนทนา โดยเรียงตามความถี่ที่ปรากฏในบทสนทนามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. วัจนกรรมบอกกล่าว (representatives) เป็นถ้อยคำที่ผู้สนทนา มีจุดมุ่งหมายเพื่อบอกกล่าวข้อมูล ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รวมถึงความเป็นไปที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัว ด้วยเห็นว่าคู่สนทนายังไม่ทราบ หรือสิ่งนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อคู่สนทนา พบวัจนกรรมบอกกล่าว 72 บทสนทนา คิดเป็นร้อยละ 34.95 โดยใช้วัจนกรรมบอกกล่าว 6 รูปแบบ วัจนกรรม ได้แก่ การกล่าว บรรยาย ยืนยัน คาดคะเน คาดหวัง และเตือนความจำ ดังนี้

1.1 การกล่าว เป็นวัจนกรรมที่ผู้สนทนามีเจตนาในการบอกกล่าว บอกให้ทราบ แสดงให้เห็นเจตนาอย่างชัดเจน ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับวัจนกรรมประเภทบรรยาย แต่แตกต่างกันตรงที่วัจนกรรมประเภทการกล่าวจะเป็นถ้อยคำสั้น ๆ ไม่มุ่งชี้แจง อธิบาย หรือขยายความ มีจำนวน 36 บทสนทนา ตัวอย่างเช่น

ไทน์ : จั๊น คนตรีก็วาดรูป

สารวัตร : ขอบวาดรูป

ไทน์ : นั่นไง มึงตอบไม่จริงนี่หว่า คนอย่างมึงต้องเลือกคนตรีดิเว

สารวัตร : ก็นี่กูตอบสิ่งที่เกลียด

ไทน์ : กูให้มึงตอบสิ่งที่ชอบเว้ย คือเอาตรง ๆ อะ ที่เค้าถามว่ามึงชอบอะไร เค้าจะได้เปย์มึงถูก ถ้ามึงจะกวนตีนกูขนาดนี้ จั๊นระหว่างกูกับละครน้ำเน่า มึงคงเลือกไม่ถูกเลยอะดิ

सार्वत्र : गुलेकमिंग

ไทน : โอโห นี่มึง เกลียดกูยิ่งกว่าละครน้ำเน่าอีกเหวอ

सार्वत्र : อันนี้กูตอบสิ่งที่ชอบ ไปละ ต้องไปเตะบอลแล้ววะ

(เพราะเราคู่กัน, 2563, ep.3)

จะเห็นได้ว่า บทสนทนาข้างต้นเป็นวจนกรรมการจีบแบบการกล่าวโดยพิจารณาได้จากคำบ่งชี้การกล่าว คือ คำว่า ตอบ และ เลือก ผู้สนทนาใช้ถ้อยคำนี้เพื่อต้องการกล่าวให้คู่สนทนาทราบถึงจุดประสงค์ที่ผู้สนทนาต้องการจะสื่อ เห็นได้จากที่ผู้สนทนาพูดว่า गुलेकमिंग และ อันนี้กูตอบสิ่งที่ชอบ หมายความว่า ผู้สนทนาต้องการบอกให้ผู้ฟังทราบว่า การตอบคำถามครั้งสุดท้ายเป็นการตอบสิ่งที่ชอบ นั่นก็คือ ไทน ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่ไทนถามคำถามसार्वत्रถึงสิ่งที่ชอบ แต่सार्वत्रกลับตอบแต่สิ่งที่ไม่ชอบจนกระทั่งคำถามสุดท้ายที่เป็นการเลือกระหว่างไทนกับละครน้ำเน่า सार्वत्रจึงแสดงเจตนาว่าเลือกไทนและเป็นการเลือกในสิ่งที่ชอบ ก่อนที่จะเดินหนีไป

1.2 บรรยาย เป็นวจนกรรมที่ผู้สนทนามีเจตนาชี้แจงอธิบาย ไขความ หรือขยายความเรื่องราวหรือสิ่งต่าง ๆ รวมถึงการบอกเล่าสภาพให้คู่สนทนาได้รับทราบหรือเข้าใจ มีจำนวน 22 บทสนทนาตัวอย่างเช่น

सार्वत्र : เพราะปะวะ

ไทน : ไม่รู้ดิ ฟังไม่รู้เรื่อง

सार्वत्र : ดนตรีอะ เค้าไม่ได้เล่นให้ฟังรู้เรื่อง เค้าเล่นให้ฟังแล้วรู้สึก

ไทน : รู้สึกอะไรวะ

सार्वत्र : รู้สึกรักมั้ง เพราะเมื่อกี้กูเล่นเพลงรัก गुไปละ ผากมึงเก็บด้วย

(เพราะเราคู่กัน, 2563, ep.7)

จะเห็นได้ว่า บทสนทนาข้างต้นเป็นวัจนกรรมการจีบแบบบรรยาย โดยพิจารณาได้จากคำบ่งชี้บรรยาย คือ คำว่า ไม่ได้เล่นให้ฟังรู้เรื่อง...เล่นให้ฟังแล้วรู้สึก ผู้สนทนาใช้ถ้อยคำนี้เพื่ออธิบายให้คู่สนทนาเข้าใจในเจตนาที่จะจีบของผู้สนทนา และในถ้อยคำที่ว่า รู้สึกรักมั่ง หมายความว่า ผู้สนทนามีเจตนาที่จะบอกรักคู่สนทนาผ่านการเล่นกีตาร์โดยการเล่นเพลงรัก ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่สารวัตรมีเจตนาจะจีบโทนี่จึงถามโทนี่ว่าเพลงที่เล่นเป็นยังงัยบ้าง แต่ด้วยโทนี่ไม่เคยเล่นกีตาร์มาก่อนเลยไม่เข้าใจในสิ่งที่สารวัตรต้องการจะบอก สารวัตรจึงแสดงเจตนาอธิบายว่าการเล่นกีตาร์เป็นการเล่นเพื่อให้รู้สึก รัก ไม่ได้เล่นเพื่อให้ทำความเข้าใจในรัก

1.3 ยืนยัน เป็นวัจนกรรมที่ผู้สนทนามีเจตนาสนับสนุน คำพูด การกระทำ หรือความเชื่อต่าง ๆ ว่าเป็นเช่นนั้นจริง และการย้ำหรือแจ้งความจำนงโดยไม่เปลี่ยนแปลง โดยอาจมีคำบ่งชี้ เช่น แน่แน่นอน รับรอง จริง จริง ๆ เท่านั้น ฯลฯ มีจำนวน 8 บทสนทนา ตัวอย่างเช่น

โทนี่ : ทำไรของมึงวะ

สารวัตร : มึงอะ อะไรของมึง นี่ก็น่ารักอยู่แล้วปะวะ ต้องน่ารักกว่านี้ให้ใครมาขออีก

โทนี่ : พูดบ้าอะไรของมึงเนี่ย ไปเปลี่ยนชุดแล้ว

สารวัตร : เทีย อะ (ยื่นแซนวิช) รู้ว่ามึงยังไม่ได้กินข้าว

โทนี่ : ขอบใจเว้ย

(เพราะเรารู้กัน, 2563, ep.9)

จะเห็นได้ว่า บทสนทนาข้างต้นเป็นวัจนกรรมการจีบแบบยืนยัน โดยพิจารณาได้จากคำบ่งชี้ยืนยัน คือ คำว่า อยู่แล้วปะวะ ผู้สนทนาใช้ถ้อยคำนี้เพื่อต้องการยืนยันให้คู่สนทนารับรู้ว่า ปกติแล้วตัวคู่สนทนานั้นน่ารักจึงไม่จำเป็นต้องทำอะไรเพื่อให้ตัวเองน่ารักไปมากกว่าเดิมอีก เห็นได้จากที่ผู้สนทนาพูดว่า นี่ก็น่ารักอยู่แล้วปะวะ ต้องน่ารักกว่านี้ให้ใครมาขออีก

ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่ไทน์ต้องแต่งหน้าเพื่อเต้นลีดคณะ สารวัตรจึงแสดงเจตนายืนยันถึงความน่ารักของไทน์ เพื่อต้องการจีบโดยการบอกให้รู้ว่าในสายตาของตนนั้น ไทน์น่ารักอยู่ตลอดและไม่จำเป็นที่ไทน์จะต้องไปน่ารักให้คนอื่นเห็นอีกนอกจากตน

1.4 คาคะเน เป็นวัจนกรรมที่ผู้สนทนามีเจตนาให้หมายไว้ คาคะหมายไว้ กระประมาณ หรือคิดประมาณการโดยคร่าว ๆ หรือไม่แน่ใจ มักมีคำบ่งชี้ เช่นคำว่า อาจ อาจจะ คง น่าจะ เห็นจะ ฯลฯ มีจำนวน 2 บทสนทนาตัวอย่างเช่น

สารวัตร : นี่ของมึง อะของมึง ได้เบอร์ 9

ไทน์ : 9 อ่อ

สารวัตร : อืม เทียบของกูก็ได้ 9

ไทน์ : เทียบ เป็นไปได้ไงวะ คนตั้งเยอะแยะ

สารวัตร : ไม่รู้วะ ไม่แน่เค้าอยากให้เราคู่กันก็ได้ มั้ง

(เพราะเราคู่กัน, 2563, ep.11)

จะเห็นได้ว่า บทสนทนาข้างต้นเป็นวัจนกรรมการจีบแบบคาคะเน โดยพิจารณาได้จากคำบ่งชี้คาคะเน คือ คำว่า ก็ได้ มั้ง ผู้สนทนาใช้ถ้อยคำนี้เพื่อต้องการแสดงให้ผู้สนทนาเห็นถึงการคาดการณ์ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นระหว่างกัน เห็นได้จากถ้อยคำที่ว่า ไม่แน่เค้าอยากให้เราคู่กันก็ได้มั้ง ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่สารวัตรจีบไทน์ด้วยการจงใจทำเป็นหยิบลากเดินป่าให้ได้หมายเลขเดียวกันแล้วสารวัตรจึงแสดงเจตนาด้วยการคาคะเนว่าการหยิบลากได้หมายเลขเดียวกัน ในครั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต้องการให้เราสองคนนั้นเกิดมาคู่กันก็เป็นได้

1.5 คาคหวัง เป็นวัจนกรรมที่ผู้สนทนามีเจตนาหมายปองไว้ อยากได้ ใครได้ ประสงค์ คาคคิดด้วยความใส่ใจ หรือตั้งใจปรารถนา โดยอาจมีคำบ่งชี้ เช่นคำว่า อยาก ต้องการ ประสงค์ ฯลฯ มีจำนวน

2 บทสนทนา ตัวอย่างเช่น

โทนี่ : มึงมาทำอะไรวะ

सारวัตร์ : คือกูจะมาขอ ขอกีตาร์กูอะ

โทนี่ : โทษทีวะ พอดีมันติดมาอะ กูจะเอามาคืนมึงอยู่แล้วอะ

सारวัตร์ : ไม่เป็นไรหรอกมึง กูแค่มาเยี่ยมไปประกวดเฉยๆ

อะกูเอามาคืน ไปเชียร์กูด้วยนะ

โทนี่ : กู...

सारวัตร์ : กูจะรอนะ

(เพราะเรารู้กัน, 2563, ep.13)

จะเห็นได้ว่า บทสนทนาข้างต้นเป็นวัจนกรรมการจีบแบบคาดหวัง โดยพิจารณาได้จากคำบ่งชี้คาดหวัง คือ คำว่า จะรอนะ ผู้สนทนาใช้ถ้อยคำนี้เพื่อต้องการแสดงให้คู่สนทนาเห็นว่าผู้สนทนามีความคาดหวังและประสงค์ที่จะให้ คู่สนทนามาให้กำลังใจตนตอนแข่งขัน เห็นได้จากถ้อยคำที่ว่าไปเชียร์กูด้วยนะ และ กูจะรอนะ ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่सारวัตร์กับโทนี่ไม่เข้าใจกัน สารวัตร์จึงแสดงเจตนาคาดหวังว่าโทนี่จะไปเชียร์ตนตอนแข่งฟุตบอลและก็จะรอนอย่างมีหวังเพื่อที่จะให้ความรักที่มีต่อกันนั้นกลับมาเป็นเหมือนเดิม

1.6 เตือนความจำ เป็นวัจนกรรมที่ผู้สนทนามีเจตนาให้คู่สนทนาจดจำได้ ระลึกได้ นึกถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เคยเกิดขึ้นในอดีตได้ หรืออาจจะเป็นการทบทวนความจำ จำนวน 2 บทสนทนา ตัวอย่างเช่น

सारวัตร์ : มึงจำได้ปะ กูเคยบอกว่ามีเรื่องจะบอกมึงอะ

โทนี่ : เรื่องที่มึงอยากกลนกลามกูเหรอ

(เพราะเรารู้กัน, 2563, ep.5)

จะเห็นได้ว่า บทสนทนาข้างต้นเป็นวัจนกรรมการจีบแบบเตือนความจำ โดยพิจารณาได้จากคำบ่งชี้เตือนความจำ คือ คำว่า จำได้ปะ ผู้สนทนาใช้ถ้อยคำนี้เพื่อต้องการเตือนความจำให้คู่สนทนายระลึกได้ถึงเรื่อง

ที่ผู้สนทนาเคยพูดค้างคาไว้ เห็นได้จากถ้อยคำที่ว่า มึงจำได้ปะ ญเคยบอกว่ามีเรื่องจะบอกมึงอะ ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่สารวัตรมีเจตนาที่จะบอกรักไทนึ่งจึงเตือนความจำไทนึ่งด้วยการทำความเข้าใจถึงเหตุการณ์ที่ตนได้กระทำความผิดไว้ในอดีตเพื่อต้องการที่จะให้ไทนึ่งรับรู้ว่ตนนั้นรักไทนึ่งตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้เจอกัน

2. วจนกรรมชี้แนะ (directives) เป็นถ้อยคำที่แสดงถึงความพยายามของผู้สนทนาที่ต้องการให้ผู้สนทนา กระทำการบางอย่างเพื่อผลประโยชน์ของผู้สนทนา พบวจนกรรมชี้แนะ 71 บทสนทนา คิดเป็นร้อยละ 34.47 โดยใช้วจนกรรมชี้แนะ 6 รูปแบบวจนกรรม ได้แก่ คำถาม ขอร้อง ชักชวน เสนอแนะ คำสั่ง และทำทหาย ดังนี้

2.1 คำถาม เป็นวจนกรรมที่ผู้สนทนามีเจตนากล่าวเพื่อขอรับคำตอบหรือตั้งปัญหาเพื่อให้อตอบ โดยอาจมีคำบ่งชี้ เช่นคำว่า ใคร อะไร ทำไม อย่างไร ไทนึ่ง เมื่อไร เหตุใด ฯลฯ มีจำนวน 35 บทสนทนา ตัวอย่างเช่น

ไทนึ่ง : เตียวกูได้สายกีตาร์มาเมื่อไหร่ ญเอามาคืนให้นะ

สารวัตร : อืม เออ อย่างสมมุติว่าญจีบมึงอยู่เนี่ย แล้วถ้าญมาส่งมึง ญต้องพูดว่อะไรอะ

ไทนึ่ง : เออ ก็ประมาณผ่นดินะ ละมั้ง ถามทำไมอะ

สารวัตร : เปล่าอะ ญถามเฉย ๆ

ไทนึ่ง : มึงไม่ต้องห่วงหรอก คงไม่มีวันที่มึงต้องมาส่งญต่อหน้าไอ้กรีนหรอก ไปละนะ เจอกันเวย์ กลับดี ๆ นะมึงอะ

สารวัตร : ไทนึ่ง (รุ่นพี่ทักไทนึ่งพอดี)

(เพราะเราคู่กัน, 2563, ep.3)

จะเห็นได้ว่า บทสนทนาข้างต้นเป็นวจนกรรมการจีบแบบคำถาม โดยพิจารณาได้จากคำบ่งชี้การถาม คือ คำว่ อะไรอะ ผู้สนทนาใช้ถ้อยคำนี้เพื่อต้องการถามว่ ถ้าหากกำลังจีบกันอยู่แล้วต้องมาส่งอีกฝ่ายต้องพูดว่

อย่างไร เห็นได้จากที่ผู้สนทนาพูดว่า อย่างสมมุติว่ากูจิบมึงอยู่เนี่ย แล้วถ้ากูมาส่งมึงกูต้องพูดว่าอะไรวะ ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่สารวัตรต้องการให้โทนี่ตอบคำถามนี้เพื่อที่ตนเองจะได้พูดคำนั้นเป็นการจิบกลับไปแต่ดันถูกขัดจังหวะจากรุ่นพี่ของโทนี่เสียก่อน

2.2 ขอร้อง เป็นวัจนกรรมที่ผู้สนทนามีเจตนาวิงวอนขอให้ช่วยเหลือ หรือให้ทำตามที่ตนเองร้องขอ โดยอาจมีคำบ่งชี้ เช่นคำว่า โปรด กรุณา ช่วย ขอ ฯลฯ มีจำนวน 18 บทสนทนา ตัวอย่างเช่น

สารวัตร : โอ๊ย

โทนี่ : เหยี่ย อะอะไรวะ

สารวัตร : เหมือนหน้าจะมีดวะ ขอกอดหน่อยแป๊บนึงเหมือนจะเป็นลมเลยกว่ามึงต้องขับรถไปส่งกูแล้วอะ กูขับรถไม่ไหววะ

โทนี่ : รถมึง มึงก็ขับเองดิ

(เพราะเรารู้กัน, 2563, ep.8)

จะเห็นได้ว่า บทสนทนาข้างต้นเป็นวัจนกรรมการจิบแบบขอร้อง โดยพิจารณาได้จากคำบ่งชี้ขอร้อง คือ คำว่า ขอผู้สนทนาใช้ถ้อยคำนี้เพื่อขอร้องให้คู่สนทนาช่วยไปส่ง เห็นได้จากที่ผู้สนทนาพูดว่า ขอกอดหน่อยแป๊บนึง เหมือนจะเป็นลมเลย กว่ามึงต้องขับรถไปส่งกูแล้วอะ กูขับรถไม่ไหววะ ผู้สนทนาใช้เจตนาขอร้องเพื่อต้องการจิบโดยการขอกอดคู่สนทนาและหาข้ออ้างเพื่อต้องการให้คู่สนทนาช่วยเหลือ ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่สารวัตรมีเจตนาอยากจิบโทนี่ เลยแกล้งปวดหัว ทำทิวาจะเป็นลม เพื่อให้โทนี่เห็นใจและยอมให้กอด อีกทั้งยังยอมขับรถไปส่งสารวัตรด้วย

2.3 ขักชวน เป็นวัจนกรรมที่ผู้สนทนามีเจตนาจูงใจ โน้มนำ โน้มน้าว โดยอาจมีคำบ่งชี้ เช่นคำว่า กัน เถอะ นะ ฯลฯ มีจำนวน 7 บทสนทนา ตัวอย่างเช่น

สารวัตร : เดี่ยวเราเก็บของเสร็จแล้วไปดูดาวกันมั๊ย

ไทน : อืม ดูดี อ้าวฝนตกอะ

สารวัตร : เดี่ยวรอฝนหยุดตกก่อนก็ได้ ค่อยออกมาดูพร้อมๆ

(เพราะเราคู่กัน, 2563, ep.11)

จะเห็นได้ว่า บทสนทนาข้างต้นเป็นวัจนกรรมการจีบแบบชักชวน โดยพิจารณาได้จากคำบ่งชี้การชักชวน คือ คำว่า ไปดู...กันมั๊ย ผู้สนทนาใช้ถ้อยคำนี้เพื่อจูงใจให้คู่สนทนาออกไปดูดาวด้วยกัน และในถ้อยคำที่ว่า รอ...หยุดตกก่อน ก็ได้ ค่อยออกมาดู หมายความว่า ผู้สนทนามีเจตนาจะไม่ออกไปดู ถ้าหากคู่สนทนาไม่ออกไปดูด้วย ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่สารวัตรต้องการให้ไทนออกมาดูดาวด้วยกันแต่ฝนกลับตกเสียก่อน ทั้งสองจึงรอให้ฝนหยุดตกเพื่อที่จะได้ดูดาวพร้อมกัน

2.4 เสนอแนะ เป็นวัจนกรรมที่ผู้สนทนามีเจตนาชี้แจงให้คู่สนทนาทำ หรือปฏิบัติ หรือแนะนำแนวทางให้ โดยอาจมีคำบ่งชี้ เช่น คำว่า ควร สมควร ลอง ฯลฯ จำนวน 6 บทสนทนา ตัวอย่างเช่น

สารวัตร : ลองปะ เรามาเรียนรู้กัน ยังไม่ต้องชอบมากก็ได้ แค่ลองเปิดใจให้กันก็พอ คัด ภูเล่นดีปะ

ไทน : นี่มีข้อมูลบทเอ็มวีกับภูหอรอ

สารวัตร : มึงคิดว่าภูสารภาพรักกับมึงจริง ๆ เหรอ

(เพราะเราคู่กัน, 2563, ep.7)

จะเห็นได้ว่า บทสนทนาข้างต้นเป็นวัจนกรรมการจีบแบบเสนอแนะ โดยพิจารณาได้จากคำบ่งชี้เสนอแนะ คือ คำว่า ลองปะ และ แค่ลอง ผู้สนทนาใช้ถ้อยคำนี้เพื่อต้องการเสนอให้คู่สนทนา来เรียนรู้กันและกันอย่างค่อยเป็นค่อยไป เห็นได้จากที่ผู้สนทนาพูดว่า ลองปะ เรามาเรียนรู้กัน ยังไม่ต้องชอบมากก็ได้ แค่ลองเปิดใจให้กันก็พอ ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่สารวัตรกำลังซ้อมบทเอ็มวีเพลงแล้วไทนมาหาพอดี สารวัตรเลยพูดบทเอ็มวีนี้ออกไป

เพื่อต้องการจับไทน์ เป็นการบอกนัย ๆ แต่ก็ต้องกลับคำเพียงเพราะว่า
ยังไม่กล้าพอที่จะบอกออกไป

2.5 คำสั่ง เป็นวัจนกรรมที่ผู้สนทนามีเจตนาบังคับเพื่อให้
ทำหรือให้ปฏิบัติตามที่ตนเองต้องการ โดยอาจมีคำบ่งชี้ เช่นคำว่า
จง ต้อง ฯลฯ มีจำนวน 4 บทสนทนา ตัวอย่างเช่น

สารวัตร : หน้ามึงนี่แม่งโคตรต่อแหลเลย นี่มึงอย่าบอกกุนะ
มึงคิดว่ามึงจะได้ไปจู๋จี้กับแพรโซ่มัย

ไทน์ : เทีย บ้า ใครจะไปคิดอะไรแบบนั้น

สารวัตร : ไอตัววุ่นวาย มึงรับปากกุนาเลยนะว่ามึงจะไม่นอกใจกู
และก็ไม่คุยกับคนอื่นตอนที่กูไม่อยู่

ไทน์ : นอกใจอะไรวะ กูยังไม่ได้เป็นไรกับมึงเลย เออ รับปากก็ได้

สารวัตร : ก็แค่นั้น

(เพราะเรารู้กัน, 2563, ep.5)

จะเห็นได้ว่า บทสนทนาข้างต้นเป็นวัจนกรรมการจับแบบคำสั่ง
โดยพิจารณาได้จากคำบ่งชี้คำสั่ง คือ คำว่า รับปาก...มาเลย ผู้สนทนาใช้
ถ้อยคำนี้เพื่อต้องการบังคับให้ผู้สนทนารับปากว่าจะไม่ไปยุ่งกับคนอื่น
เห็นได้จากที่ผู้สนทนาพูดว่า ไอตัววุ่นวาย มึงรับปากกุนาเลยนะว่ามึง
จะไม่นอกใจกูและก็ไม่คุยกับคนอื่นตอนที่กูไม่อยู่ ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่
สารวัตรต้องไปซ้อมคนตรีเลยสั่งให้ไทน์รับปากว่าจะไม่คิดนอกใจผู้หญิงอื่น
ในตอนที่ตัวเองไม่อยู่ การสั่งในครั้งนี้เป็นเจตนาของสารวัตรที่ต้องการ
จับไทน์โดยการไม่ให้ไทน์คิดสนใจผู้หญิงอื่นนอกจากตน

2.6 ทำท่าย เป็นวัจนกรรมที่ผู้สนทนามีเจตนาลอง
เชิง ขวนให้ยากทดลองความรู้ความสามารถ ซึ่งมีลักษณะการพูด
ที่แข็งกร้าว อดดี ไม่โอนอ่อน หรือแสดงตนว่าไม่เชื่อ มีจำนวน 1 บทสนทนา
ตัวอย่างเช่น

ผู้กอง : นี่ผมเป็นลูกค้าพินะ พี่มาไล่ผมได้ไง ไม่งั้น ผมจะฟ้องเจ้
นะ เจ้ครับ...

มิล : มึงจะเอาอะไร มึงสั่งมา เร็ว

ผู้กอง : ฮันนี่โสด ร้อยอัน

มิล : มึงสั่งเอาไปให้พ่อมึงกินเหวอ ร้อยอันเนียะ กูไม่ทำ

ผู้กอง : เจ้ครับ พี่เค้า...

มิล : มึงจะเอาอย่างไร

ผู้กอง : ถ้าพี่ยอมตีให้ผม ผมจะทำตัวเรียบร้อย และก็ไม่กวนใจ
พี่อีกเลยครับ

มิล : ได้ มึงวาด คน รถ ต้นไม้ มาส่งให้ดูพุงนี้เข้า แล้วเดี๋ยวกู
ตีให้

(เพราะเราคู่กัน, 2563, ep.7)

จะเห็นได้ว่า บทสนทนาข้างต้นเป็นวัจนกรรมกรจิบแบบท้าทาย
โดยพิจารณาได้จากคำบ่งชี้ท้าทาย คือ คำว่า จะฟ้อง ผู้สนทนาใช้ถ้อยคำนี้
เพื่อต้องการท้าทายคู่สนทนาว่าถ้าคู่สนทนาปฏิบัติไม่ดีกับตน ตนจะฟ้อง
เจ้าของร้านที่คู่สนทนาทำงานอยู่ เห็นได้จากที่ผู้สนทนาพูดว่า นี่ผมเป็นลูกค้า
พินะ พี่มาไล่ผมได้ไง ไม่งั้น ผมจะฟ้องเจ้ นะ เจ้ครับ... โดยผู้สนทนามีเงื่อนไข
ว่า ถ้าคู่สนทนายอมตีทดสอบให้ก็จะปฏิบัติตัวเรียบร้อยและจะไม่กวนใจอีก
ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่ผู้กองมีเจตนาให้มิลทดสอบให้เพื่อที่ตนจะได้อยู่ใกล้ ๆ
เป็นการจิบกาแบบท้าทายโดยสร้างเงื่อนไขเพื่อให้มิลทำตามที่ต้องการ

3. วัจนกรรมผูกมัด (commissives) เป็นถ้อยคำที่แสดงถึง
ความพยายามของผู้สนทนาที่ต้องการกระทำการบางอย่างเพื่อผลประโยชน์
ของคู่สนทนา พบวัจนกรรมผูกมัด 58 บทสนทนา คิดเป็นร้อยละ 28.15
โดยใช้วัจนกรรมผูกมัด 4 รูปแบบวัจนกรรม ได้แก่ แสดงความตั้งใจ
เสนอตัว สัญญา และปณิธาน ดังนี้

3.1 แสดงความตั้งใจ เป็นวัจนกรรมที่ผู้สนทนามีเจตนาแสดงให้เห็นว่าจะกระทำการบางอย่างเพื่อคู่สนทนาด้วยความสนใจมุ่งมั่น เอาใจจดจ่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่จะกระทำ มีจำนวน 33 บทสนทนา ตัวอย่างเช่น

สารวัตร : ที่กูไม่บอกมึงอะ กูไม่ได้จะแกล้งมึงนะเว้ย

ไทน : แล้วมึงทำเพราะอะไรอะ

สารวัตร : เพราะกูอยากจีบมึงไง

ไทน : แต่มึงชอบเอิร์นไม่ใช่หรออะ

(เพราะเรารู้กัน, 2563, ep.7)

จะเห็นได้ว่า บทสนทนาข้างต้นเป็นวัจนกรรมการจีบแบบแสดงความตั้งใจ โดยพิจารณาได้จากคำบ่งชี้แสดง ความตั้งใจ คือ คำว่าอยากจีบ ผู้สนทนาใช้ถ้อยคำนี้เพื่อต้องการแสดงให้คู่สนทนาเห็นว่าผู้สนทนามีความมุ่งมั่นตั้งใจที่อยากจะได้คู่สนทนามาเป็นแฟน เห็นได้จากที่ผู้สนทนาพูดว่าเพราะกูอยากจีบมึงไง ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่สารวัตรกำลังปรับความเข้าใจกับไทน สารวัตรมีเจตนาที่จะให้ไทนรับรู้ว่ามันนั้นชอบและอยากจีบไทนมากแค่ไหน โดยใช้วัจนกรรม การจีบแบบแสดงความตั้งใจเพื่อให้ไทนเชื่อว่าสารวัตรต้องการจะจีบไทนจริง ๆ

3.2 เสนอตัว เป็นวัจนกรรมที่ผู้สนทนามีเจตนาเสนอให้ตัวเองกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้แก่คู่สนทนา เป็นการอาสารับทำแทนคู่สนทนาต่อการกระทำหนึ่ง ๆ ด้วยความเต็มใจ มีจำนวน 13 บทสนทนา ตัวอย่างเช่น

สารวัตร : ร้องไห้อ้อ จัวนั่นเดี่ยวกูจัดให้มึงจนน้ำตาไหลอีกรอบเอาเลยดิป๊ะ

ไทน : มึงแม่่ง หีนตลอดเลยนะ เออแล้วมึงไม่ต้องไปซ่อมอ้อ

(เพราะเรารู้กัน, 2563, ep.12)

จะเห็นได้ว่า บทสนทนาข้างต้นเป็นวัจนกรรมการจีบแบบเสนอตัว โดยพิจารณาได้จากคำบ่งชี้เสนอตัว คือ คำว่า จัดให้ ผู้สนทนาใช้ถ้อยคำนี้ เพื่อต้องการเสนอตัวเองให้กับคู่สนทนา เห็นได้จากที่ผู้สนทนาพูดว่า จันทน์นี่เดี๋ยวจัดให้มึงจนน้ำตาไหลอีกรอบเอาเลยดีปะ เป็นการจีบโดยผู้สนทนาเสนอว่าถ้ายังไม่หยุดร้องไห้ก็จะทำให้ร้องไห้อีกครั้ง ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่สารวัตรทำให้โท้งนอน สารวัตรจึงเข้ามาคุยเพื่อปรับความเข้าใจกับโท้งโดยเข้าไปกอดแล้วแสดงเจตนาว่าจะมีอะไรกับโท้งถ้าหากว่ายังไม่หายงอน

3.3 สัญญา เป็นวัจนกรรมที่ผู้สนทนามีเจตนาตั้งใจให้มีผลกับคู่สนทนา เพื่อให้คู่สนทนาตระหนักว่า ผู้สนทนาตั้งใจให้ผลนั้นเกิดขึ้นร่วมกันระหว่างคนทั้งสอง อาจเป็นการทำความตกลงกันให้คำมั่น การสาบาน หรือรับปาก ฯลฯ มีจำนวน 7 บทสนทนา ตัวอย่างเช่น

โท้ง : สรุปวันนี้มีงห้ามลงนะ

สารวัตร : จะไม่ลงได้ไงวะ มึงสัญญากับกูไว้ไง วันนี้ถ้ากูขนะนะ มึงต้องโพสต์บอกรักกู

โท้ง : ไม่ตกลงนะเว้ย มึงสัญญากับกูก่อนว่ามึงจะไม่ลง

สารวัตร : เออ

โท้ง : สัญญา

สารวัตร : เออ

โท้ง : สัญญา

(เพราะเราคู่กัน, 2563, ep.9)

จะเห็นได้ว่า บทสนทนาข้างต้นเป็นวัจนกรรมการจีบแบบสัญญา โดยพิจารณาได้จากคำบ่งชี้สัญญา คือ คำว่า สัญญา ผู้สนทนาใช้ถ้อยคำนี้ เพื่อต้องการทำข้อตกลงระหว่างกัน เห็นได้จากที่ ผู้สนทนาพูดว่า ไม่ตกลงนะเว้ย มึงสัญญากับกูก่อนว่ามึงจะไม่ลง โดยผู้สนทนามีเจตนาให้ผู้สนทนา

ยอมรับข้อตกลงด้วยการให้คำมั่นกลับมา จากการที่ผู้สนทนาพูดคำว่า สัญญา ซ้ำกันหลายครั้งก็เพื่อให้คู่สนทนาสัญญากลับมาอย่างไรเงื่อนไข ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่สารวัตรจะลงแข่งฟุตบอลเพื่อรักษาสัญญาว่าถ้าชนะจะให้ไทน์โพสต์บอกรักทั้งที่ขาเจ็บอยู่ ไทน์จึงให้สารวัตรสัญญาว่าจะไม่ลงแข่งในครั้งนี้นี้ด้วยกลัวว่าสารวัตรจะเจ็บตัวไปมากกว่านี้

3.4 ปลอบโยน เป็นวัจนกรรมที่ผู้สนทนามีเจตนาให้ฝ่ายที่ถูกกระทำให้เสียใจหรือเป็นทุกข์ให้เกิดความรู้สึกคลายจากความทุกข์ ความรู้สึกผิด หรือความเศร้าเสียใจ ฯลฯ มีจำนวน 5 บทสนทนาตัวอย่างเช่น

สารวัตร : ข่างมันมึง แะสร้อยข้อมือเอง เอามือมานี้ (ล้างมือให้)

ไทน์ : มึงกุศิดไปเองรีเปล่าวะ ที่ช่วงนี้เราเจอแต่เรื่องแย๋ ๆ

สารวัตร : ไม่มีไรหอรอกมึงเดี๋ยวกี้ดี เครนะ ลองดูอีกทีก็ได้
กว่าอยู่แถวนี้ละ

(เพราะเรารู้กัน, 2563, ep.11)

จะเห็นได้ว่า บทสนทนาข้างต้นเป็นวัจนกรรมการจีบแบบปลอบโยน โดยพิจารณาได้จากคำบ่งชี้ปลอบโยน คือ คำว่า ข่างมัน และ ไม่มีไรหอรอก... เดี๋ยวกี้ดี ผู้สนทนาใช้ถ้อยคำนี้เพื่อปลอบใจคู่สนทนาที่ทำของสำคัญหาย เห็นได้จากถ้อยคำที่ว่า ข่างมันมึง และ ไม่มีไรหอรอกมึงเดี๋ยวกี้ดี เครนะ หมายความว่า ผู้สนทนามีเจตนาที่จะทำให้คู่สนทนาารู้สึกสบายใจ เป็นการจีบผ่านการปลอบโดยให้คู่สนทนาคิดว่าสิ่งของนั้นไม่สำคัญเท่ากับความรักที่มีให้ระหว่างกัน ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่ไทน์ทำสร้อยข้อมือหาย สารวัตรจึงปลอบใจและช่วยหาสร้อยข้อมือนั้นด้วยไม่ยากให้ไทน์คิดมากกับเรื่องนี้

4. วัจนกรรมแสดงความรู้สึก (expressives) เป็นถ้อยคำที่บ่งบอกถึงอารมณ์ความรู้สึก รวมถึงทัศนคติของผู้สนทนาที่มีต่อคู่สนทนา โดยที่ไม่มี

ความประสงค์จะให้คู่สนทนากระทำหรือทราบถึงข้อมูลสำคัญแต่อย่างไร พบวัจนกรรมแสดงความรู้สึกจำนวน 5 บทสนทนา คิดเป็นร้อยละ 2.43 โดยใช้วัจนกรรมแสดงความรู้สึก 2 รูปแบบวัจนกรรม ได้แก่ ด้านลบและด้านบวก ดังนี้

4.1 ด้านลบ เป็นวัจนกรรมที่ผู้สนทนาแสดงความรู้สึกออกมาในทางที่ไม่ดีหรือทางทำลาย ซึ่งบันทึกนกำลังกายและกำลังใจ มีจำนวน 4 บทสนทนา ตัวอย่างเช่น

โทนี่ : อยู่ไหนเนี่ย เสียงดังฉิบหาย

สารวัตร : เรื่องของกู

โทนี่ : เออ โอเค จั๊น เดี่ยวกูค่อยโทรมาวันหลังกะได้

สารวัตร : หงุดหงิดวะ

โทนี่ : หงุดหงิดกูเธอ

สารวัตร : เปล่าอะ พุดกับเพื่อน

โทนี่ : อ้อ จั๊นแค่นั้น

สารวัตร : หงุดหงิดวะ

โทนี่ : มึงจะย៉ากันเพื่อไรหลาย ๆ รอบเนี่ย

สารวัตร : กูไม่ได้บอกเพื่อนนี่กูบอกมึง

(เพราะเราคู่กัน, 2563, ep.5)

จะเห็นได้ว่า บทสนทนาข้างต้นเป็นวัจนกรรมการจีบแบบแสดงความรู้สึกด้านลบโดยพิจารณาได้จากคำบ่งชี้แสดงความรู้สึกด้านลบ คือ คำว่า หงุดหงิดวะ ผู้สนทนาใช้ถ้อยคำนี้เพื่อแสดงความรู้สึกด้านลบต่อคู่สนทนา เห็นได้จากที่ผู้สนทนาพูดคำว่า หงุดหงิดวะ ซ้ำกันหลายครั้งก็เพื่อให้คู่สนทนารับรู้ถึงความรู้สึกไม่พอใจที่ตนมีต่อคู่สนทนา ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่โทนี่แอบชอบผู้หญิงอื่น เลยปรึกษาสารวัตร สารวัตรไม่พอใจจึงไปตีแผ่เล่าจนเมา โทนี่โทรตามเพื่อให้มาเอาเสื้อคืนแต่กลับได้คำตอบว่า กูไม่ได้บอกเพื่อนนี่กูบอกมึง ซึ่งเป็นการแสดงความไม่พอใจกลับมา เป็นการจีบที่สารวัตรมีเจตนาว่าไม่พอใจที่โทนี่ไปชอบคนอื่น

4.2 ด้านบวก เป็นวัจนกรรมที่ผู้สนทนาแสดงความรู้สึกออกมาในทางที่ดีงามหรือสร้างสรรค์ ซึ่งอาจสนับสนุนให้เกิดกำลังใจและกำลังใจ มีจำนวน 1 บทสนทนา ตัวอย่างเช่น

สารวัตร : ก็ได้ แค่ว่ามันอยู่ตรงนั้นกูก็โอเคละ

โทนี่ : ตรงฝั่งคณะกูเหวอ

สารวัตร : เปล่า อยู่ในใจ กูไปละ เดี่ยวสาย รีบตามมานะ
ไอ้ตัวนู่นวาย

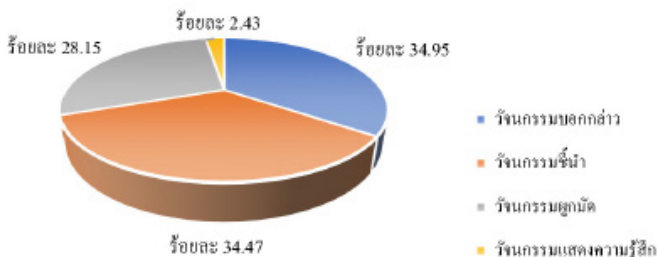
โทนี่ : อะไรวะ นี่กูกับมันซี้จนขนาดลูปหัวแล้วเหวอะ

(เพราะเราคู่กัน, 2563, ep.5)

จะเห็นได้ว่า บทสนทนาข้างต้นเป็นวัจนกรรมการจีบแบบแสดงความรู้สึกด้านบวกโดยพิจารณาได้จากคำบ่งชี้แสดงความรู้สึกด้านบวก คือ คำว่า โอเคละ ผู้สนทนาใช้ถ้อยคำนี้เพื่อแสดงความรู้สึกด้านบวกต่อคู่สนทนา เห็นได้จากถ้อยคำที่ว่า ก็ได้ แค่ว่ามันอยู่ตรงนั้นกูก็โอเคละ และ เปล่า อยู่ในใจ หมายความว่า ผู้สนทนามีเจตนาที่จะจีบโดยทำให้คู่สนทนารับรู้ถึงความรู้สึกพอใจที่ตนมีต่อคู่สนทนา ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่สารวัตรต้องการให้โทนี่มาเชียร์ตนแข่งฟุตบอล โทนี่ไม่สามารถไปเชียร์ได้เพราะต้องอยู่ฝั่งคณะตนเลยบอกว่าจะเชียร์อยู่ในใจ สารวัตรจึงรู้สึกพอใจและมีเจตนาที่จะเก็บแรงเชียร์จากโทนี่ไว้ในใจตนเอง

สรุปและอภิปรายผล

แผนภูมิแสดงร้อยละวัจนกรรมในถ้อยคำการจีบจากซีรีส์วาย เรื่อง เพราะเราคู่กัน

ผลการศึกษาวจนกรรณนถ้อยคำการจิบจากชีรส์วาย เรื่อง เพราะเราคู่กัน พบวจนกรรณนถ้อยคำการจิบ สามารถจำแนกตามกลุ่ม วจนกรรณได้ 4 กลุ่ม จากจำนวนข้อมูลบทสนทนาทั้งหมด 206 บทสนทนา โดยเรียงตามความถี่ที่ปรากฏในบทสนทนา ดังนี้ วจนกรรณบอกกล่าว 72 บทสนทนาคิดเป็นร้อยละ 34.95 ปรากฏกลุ่มวจนกรรณการกล่าว 36 บทสนทนา บรรยาย 22 บทสนทนา ยืนยัน 8 บทสนทนา เตือนความจำ 2 บทสนทนา คาดหวัง 2 บทสนทนา และคาดคะเน 2 บทสนทนา วจนกรรณชี้แนะ 71 บทสนทนา คิดเป็นร้อยละ 34.47 ปรากฏกลุ่มวจนกรรณคำถาม 35 บทสนทนา ขอร้อง 18 บทสนทนา ชักชวน 7 บทสนทนา เสนอแนะ 6 บทสนทนา คำสั่ง 4 บทสนทนา และท้าทาย 1 บทสนทนา วจนกรรณผูกมัด 58 บทสนทนา คิดเป็นร้อยละ 28.15 ปรากฏกลุ่มวจนกรรณแสดงความตั้งใจ 33 บทสนทนา เสนอตัว 13 บทสนทนา สัญญา 7 บทสนทนา และปลอมโยน 5 บทสนทนา และวจนกรรณแสดงความรู้สึก 5 บทสนทนา คิดเป็นร้อยละ 2.43 ปรากฏกลุ่มวจนกรรณ ด้านลบ 4 บทสนทนา และด้านบวก 1 บทสนทนา โดยไม่ปรากฏวจนกรรณแถลงการณ์

จะเห็นได้ว่า วจนกรรณนถ้อยคำการจิบจากชีรส์วาย เรื่อง เพราะเราคู่กัน สอดคล้องกับแนวคิดวจนกรรณของจอห์น อาร์. เซอร์ล โดยพบว่า มีการใช้วจนกรรณบอกกล่าวมากที่สุด ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุมาจากวจนกรรณ กลุ่มบอกกล่าวเป็นกลุ่มวจนกรรณที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารเป็นปกติสามัญ มีเจตนาเพื่อให้ผู้ฟังรับทราบข้อมูลเหล่านั้น ทำให้วจนกรรณกลุ่มบอกกล่าวถูกนำมาใช้งานเพื่อแสดงวจนกรรณการจิบระหว่างตัวละครชายรักชาย ในชีรส์วายเรื่อง เพราะเราคู่กัน มากที่สุด เป็นที่สังเกตว่าในแต่ละวจนกรรณ และกลุ่มวจนกรรณล้วนแล้วแต่ส่งผลต่อกระบวนการใช้ถ้อยคำในการจิบของตัวละครชายรักชาย สังเกตได้จากคำบ่งชี้ที่แฝงไปด้วยน้ำเสียงที่ห้าว มีความเป็นกันเอง รวมถึงการแสดงออกผ่านถ้อยคำที่ดูไม่อ่อนหวานแต่กลับ

แฝงไปด้วยความห่วงใย ซึ่งอาจจะเป็นลักษณะเฉพาะในการแสดงออกทางความรักของเพศทางเลือกในสังคม โดยเฉพาะกลุ่มคนที่มีรสนิยมทางเพศแบบชายรักชาย

เอกสารอ้างอิง

กฤษดาวรรณ หงส์ดารมภ์ และธีรนุช โชคสุวณิช. (2551).

วัจนปฏิบัติศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. (2553). การวิเคราะห์ภาษาไทยตามแนว

วัจนปฏิบัติศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐวดี คมประมูล จริญญา ธรรมโชติ และพัชลินจ์ จินนุ่น. (2561).

วัจนกรรมในการให้คำปรึกษาเรื่องความรัก ในคอลัมน์คนดั่งนึ่งเขียน ของดีใจพี่อ้อย (ประชุมหาตใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9). สงขลา : มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

ดิษฐ์ ศรีนราวัฒน์ (บรรณาธิการ). (2559). ภาษาและภาษาศาสตร์ (พิมพ์

ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นุชณาภรณ์ สมญาติ. (2561). ซีรีส์ (V) : ลักษณะเฉพาะและการนำเสนอ

ความรักของชายรักชาย. ในการนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและการนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยและสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1. 67-83. กรุงเทพฯ : ราชภัฏสวนสุนันทา.

ปรีชา ธนะวิบูลย์ และสิริวรรณ นันทจันทุล. (2559). วัจนกรรมคำคมความ

รักในเครือข่ายสังคมออนไลน์. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 10(1), 137.

วัชรนันท์ ทองเทพ. (2563). เพราะเราคู่กัน : วัฒนธรรมวายคืออะไร
ทำไม #คั่นกู จึงเพิ่มความสนใจต่อซีรีส์ “คู่จิ้นชาย-ชาย”. สืบค้น
16 สิงหาคม 2563, จาก <https://www.bbc.com/thai/features-52240707?fbclid=IwAR1uH2x9HQr4MhEQfgUuao2h2NTB7XP52QixGvnstTkuBfXlWFmOSK-Ow>.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2541). ภาษาศาสตร์สังคม (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัจราพร ไครบุตร และวิไลศักดิ์ กิ่งคำ. (2559). วัฒนธรรมในบทเพลง
ปลุกใจให้รักชาติระหว่าง พ.ศ. 2510-2550. วารสารมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 6(1), 61.

อิงอร ฟึ้งจะงาม. (2554). การใช้วัฒนธรรมและกลวิธีทางภาษาบนป้าย
โฆษณาหาเสียงเลือกตั้งปี พ.ศ. 2554 (ปริญญาศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

GMMTV. (2563). เพราะเราคู่กัน 2gether The Series (ep.1 - ep.13) .
สืบค้น 6-11 สิงหาคม 2563, จาก <https://tv.line.me/2gethertheseries>.